శ్రీసాయి సుదర్శనగీత

సృష్టి పటలం

లయ పటలం

ఓం శ్రీ పరమాత్మనే నమః

సాయి శివ హరి ఓం

శ్రీసాయి సుదర్శన గీత

(క్షేత్ర క్షేత్రజ్ఞ విభాగ యోగం)

త్రయోదశ అధ్యాయము — పాప విముక్తి — సద్గతియోగం

(1) (10-11; డెబ్బైమూడవ రోజు)

1.	లక్షల నిచ్చిన నేమి, నచ్చేది నాకు బిక్ష - చినిగిన అంగి, చేతన చిక్కిన డొక్కు ఇచ్చేది నీకు చిటికెడు బూది - శిష్యా! వచ్చెదవా నిత్యం నా అనునాయివై....!
2.	జపములేల తపములేల - అప్పులతో యాత్రలేల ఒక్క పొద్దులేల ముప్పొద్దుల మునగంగ లేవా - నా పాదాల పావన గంగలో....!
3.	గుడి కట్టకు నాకు గురివుంచు చాలు - మడికట్టకు నాకు మమతలే చాలు మతము లేదు నాకు.. మతములన్ని నావే - సర్వాంతర్యామినే స్మర్తృగామినే ....!

(2) (11-11; డెబ్బైనాలుగవ రోజు)

4.	నా సముఖమునన్ సుఖమున్నందునే - నీ దారి నుండి నా దారికిన్ తెప్పించిన ఆశయంబు నెరవేరు అన్నన్న ఆ భావన నాకు కలగన్ జేతువే....!
5.	చిర చిర లాడిన ఈ — చిననాటి బుద్ధి చినబోయెనా నను గాంచి నీ కనుల ఆ కాంతులేమిటో - నన్నడిగి చూసినన్ చెప్పనా....!
6.	నా పదముల పావన గంగన్ - గ్రోలుటకు నీకున్ సమయమున్నదా ? నిత్య శంకితుడివి గాక నిజమున్ చెప్పుమా - నిశ్చలతన నను చూడగా మరిమరి ఒత్తువే !
7.	నా మనోనిశ్చయము మార్చబోవ - ఓ మానవా !...నీకున్ చేతవునే

	నా ఇచ్ఛయి లేక నిశ్చయముగ - నా దరికిని జేరం బోవు....!
8.	మృగతృష్ణల నీరు ద్రావి ద్రావి - నీ నోరున్ జవచెడి మతిచెడి మందమతియై ఉండనేటికిన్ - నా అనుమతిన్ లేక...లేవు.. రాలేవు....!
9.	నా అనుగ్రహమందు — ఆద్యంతములు లేని నా పాదముల పొందు కరిగించు పాపములు నా హారతులందు - కరమందింతు కటకట మాని విశ్రాంతి నొందు....!
10.	పొద్దు పోలేదులే నీ జీవితం ఇంకా ఉన్నది - ముప్పొద్దులు మూడు పువ్వులు ఆరుకాయలై వెలుగొందు ఏడేడు జన్మల బంధముండినన్ - గాదె నా నీడకు తెచ్చితి నీదు, నా దీవెన పొందు....!
11.	అసహనం మాని సహనంబు నొందు - సౌఖ్యంబుల నొందు సాయి శుభములు పొందు నీ విందు నా ముందు కనువిందు చేసితివోయి - చెప్పితి నే నీతులంచు ఆ అలుక..లేటికో....!
12.	నీరజాక్షుని కను - నా పాదములందు చిటికెడు విశ్రాంతి పొందు - సహనము కంటె శాంతి ఉన్నదే ?
13.	సారెసారెకు నేనేమి చెప్పబోను - చెప్పింది చెప్పి మరి విసిగించబోను చేర్తునన్నాను నా పదముల చేర్చినాను - దివ్యపథమందు కోరుదారేదో జూపినాను....!
14.	ద్రవ్య పదమునన్ పోయినన్ పోవుగాక - చెప్పన్ ఇంకేటికి నీతులు చెప్పబోను సహనము పొందు నా పాదములందు - శాంతి సౌఖ్యాలనందు శిరిడి సంస్థానమందు....!
15.	నన్ను దరియన్ రాలేకున్నానని రోదన లేటికి - రోదించిన ఆ పసికందువని లాలించితి కదయ్యా పాలించన్ ఈ పావన పదములు చేర్చితిన్ - విశ్రాంతిగ నుండక ఆ పోకడలేటికి వాపోవుట ఏటికి ?
16.	పోయెడు వాడు పోగాక పోయిన కాలము వచ్చినన్ - నే నాపగ నోర్తునా, నేర్తునా నా ఆనతిన నీ వొచ్చితివి నా అనుమతి లేకన్ - ఎచటికో పోయెదవంచు ఆలోచన లేటికి ?
17.	యోచన మాని ఒక్కింత - సుఖముగా నుండ నేర్తువో ఏ ఆశలకు పోయి నిను రప్పించితినే గాని - నిను తిప్పలు పెట్టుటకటయ్యా తికమక లేటికి ?
18.	పకపక నవ్వ మరచిపోయిన ఓ చిన్ని భక్తుడా — నా చిరుదరహాస చంద్రికలు నీ తాపమును తీర్చునేమో .. యోచించి చూడుమా ఓర్పున గనుమా - సహనము కంటె మించిన సంపద వున్నదే....!
19.	నీ పది జన్మల పాపంబు బాపి పరితాపము తీర్చ నేనుండ — పారిపోయెద వంచు నీవుండ నినుపట్టు కొందు నీ ఖర్మము నిను వీడక లాగుచుండ నా నీడ నీకు సుఖంబు నిచ్చునే ? ఇచ్చినన్ ఆ మాట నీ వొప్పుకొందువే ?
20.	ముప్పొద్దులన్ గడిపి భువి మునిగిన దంచు - పరుగిడిన ఓ చిన్ని శిష్యుడా నిన్ నే నాపగలేను....!
21.	అసహనంబేటికి సహనము మించి - శాంతి సౌఖ్యంబున్నదా కాసిన కాయలన్ని పండ్లై నిలుచునా పరిపక్వత చెందని మానవుల్ - కారు కాలేరు నిజమైన సాయి భక్తుల్....!
22.	పండవలె నీదు పుణ్యముల్ - ఉండవలె నీకు ఇసుమంత బుద్ధి సాయి చెంతన్ చేర్చకుండునే - మీరేర్చినన్ ఆనాడే ఇత్తుపో జీవనభృతి....!
23.	చెప్పిన వినకుండేటి నా చెవిటి భక్తుడా - పట్టించుకుందులే మరీ దిగులొందకు

24.	నా అతిథ్యమొంది - నీ అసహనముల్ అంతరించి సౌఖ్యమునన్ గడిపితివే తింటివే ఉంటివే - నను కనులారా గంటివే....!
25.	పసికందువు నీ ముందున్నది .. ముళ్లపొదలు ప్రయ్యున నిను చీల్చునేమో పది క్షణములు విశ్రాంతి నొందెదవని - ఎంచి నే నేతెంచితిని గాని అన్యము గాదు...!
26.	ఈ ద్వారకామాయి గుడి నిండిన భక్తులు - గుడి ముంగిట నిలిచిన జీవన్ముక్తులు నన్ అన్వర్తించు వారెవరో ? కొందరే - పోయేడి వారు పోయెదరు పొద్దు మునకలై...!
27.	వచ్చెడి వారే వచ్చెదరు - నా రాకకు ఈ పోకకు సముఖుండవై ఉండిన సంతసింతుగాని - పోయెదనన్న నేనిక ఆపను నిన్ను...!
28.	నీవు ముగించేటి - రాజకార్యాలెన్నో - నీ ముంగిట నిలిచి ఉన్న - నా మాటలు విందువా..?
29.	నను వీడెదవని బాధతో చెప్పితిగాని - వీడ్కోలివ్వక పోదునే నీ ముంగిట నిలిచి నిను గావ నాచేతగాదా సప్తసముద్రములు దాటిన - నీ నీడనై పట్టి లాగక పోవుదునా నా పదములకు.
30.	పొందు పొందు ప్రియ శిష్యులారా పోయి రండు పోయినన్ పోయెదరు గాక నిల్చేటివారే నిల్చున్ నా చెంతన్ ఇంత అసహనంబేటికి మానుము - సహనంబు కంటె ధరణిన సౌఖ్యంబున్నదే...?
31.	నిత్యము గాదే మీ బ్రతుకు - సత్యముగా పలికితి యీ పలుకు నన్నరసి చూసినన్ చెప్పెద ఎన్నో నీతులు - ఇంత అసహనం నీకేటికి...?
32.	రాకరాక వచ్చిన నీ రాక - నా ఆనందమును వీడలేక నీపోక నిను పోనీక నీ పోకనై పలికితిగాని - నాకేమి లేదు నీపై కినుక...!
33.	ఒకింత నొక్కి వక్కాణించి మరిమరి ఒత్తు మంచివాడవైన నీవు మరిఒత్తు మన్నించుము సాయి అని నీవనంగ - నేకాదనకిత్తు ఎన్నో వరంబుల్ వేతనపడనేటికి నీ ప్రవర్తుల్ పరికించిన నాకిది వింతగాదులే...!
34.	నాదు చిరుహాసాలలో - నీ చింతన్ బాపు మార్గముండగా - ఏటికి ఏడ్చెదవు నిన్నేమందు...!
35.	ఎందెందు తిరిగినా ఏమార్గమేగినా - ఏ భక్తి చేసినా ఏ మంచి ఎంచినా అందందే నేనుందు అదిగాదె నాపొందు - పోయిరా నీయందు ఉందిలే నాపొందు...!
36.	కనుము సౌఖ్యము ముందు సహనము వొందు ఆపైన ననుకందు పదముందు పదముందు పద పద ..... మున్ముందు మున్ముందు ముందుకేపో.... నీ వెనుక నిల్చున్న ఆవరుస వారు నీవరస చూచి ముందుకొచ్చేరు...!
37.	సెలవొందినావికా... వెళ్ళిరా తండ్రి వెడలిరా కన్నా - వెయ్యేళ్ల అయుష్షు విన నవ్వెదవుకాని శతయేండ్లు చాలురా సంపూర్ణుడై ఉండ - నీ పొందు కనువిందు పదిమందిని చేయు అది పంచు మంచి, అనిపించు మనసున్న మనిషి అని...!

38.	సర్వజీవుల యందు సమతత్వమున నేను - సమవర్తినై యుంటి సర్వజీవులలో నాయందు సర్వజీవులను కనుము — సమస్త సృష్టి నీకు తోచు సర్వం బ్రహ్మస్వరూపంబై...!
39.	ఆనందో బ్రహ్మ సర్వం బ్రహ్మమయం - జగమే బ్రహ్మాలయం మనసే ఓ ఆలయం అవనిన మాయను అతిక్రమించుటకు - ఇది మొదటి మెట్టు...!
40.	కట్టుకథ కాదిది చెప్పెడు వేదవేదాల సారం - నీయందు సర్వస్వమున్ సృష్టించెడి బ్రహ్మను పొందు బ్రహ్మైక్యం అందు అందున్ ఇందున్ - ఎందున్ బ్రహ్మాండం బ్రహ్మమాయమై నిండున్...!
41.	కాదందువా నే చెప్పన్ మరి కవిత్వమున్ - కాదయ్యా ఇది నవసుందర కవిత్వ మృదుమధుర పదావళులన్ గూర్చి ఏర్చి నిను మెప్పించన్ - వేదోపనిషత్తుల పంచతత్వాల నవ ప్రచండసారం ఇది...!
42.	గత జన్మాల కర్మాల అసంభవం - నే చెప్పిన సుద్దుల్ నీకు విపరీత బుద్ధుల్ అనిపించినన్..నే చెప్పెడివి కట్టుకథలు కావు గత జన్మాల బంధాలు నీ పుట్టుకకు కారణంబులై చేయించు పునః పునః కర్మలై...!
43.	కాలము కర్మము తప్పింప నెవరితరమౌ..నిన్నున్ నీవు తెలియంగ లేవు, నన్నేపాటి తెలుసుకొనంగలవు..నీ రీతుల్ విపరీతపు పోకడల్ పొద్దున్ పుచ్చంగ నీ ప్రొద్దువ్రాలునేగాని నావాక్కు విన ప్రయత్నించవే ఎప్పుడైనన్..?
44.	నేనేడో దాగినాననుచు దర్శింపన్ తహతహలాడి - తపింపనేల నీ దాహమున్ దీర్ప నీ దరి నేనుంటి మదితట్టి చూసుకో పుట్టిన నాటి నుండి నను కాంచగలవేమోనని .. కనిపెట్టగ నీ మది వాకిట తచ్చాడితి నను కాంచలేకున్నావే...!
45.	ఉత్తరకుమార.. నీ ప్రజ్ఞలు ఏటికి చెప్పను - కనుముంగిట నిలచిన కనలేని నన్ను..అణువు అణువున్ ఆకాశంబున్ - మడిన్ మంత్రంబున్ యాత్రలన్ శిలలన్ కొండలన్ బండలన్ - వెదకుచు నను గన వ్యర్థ ప్రయాసలేటికో ... ఏనాటికిన్ మారని మీ బుద్ధులేటికి...?
46.	కట్టెలన్ కాల్చినన్ నుసివచ్చు - నీ బుద్ధులన్ మసిచేసినన్ రాలదే నుసి వ్యర్థ ప్రసంగములు మాని - సాయినారాయణున్ గాంచుము...!
47.	మార్చకు గురువున్ - ఏమార్చు బ్రతుకున్ మార్చకు భగవంతుని - క్షణమొక రీతి భంగపడుదువు సుమీ...!
48.	క్షణికావేశమునన్ నాదేముడు గొప్ప ఏదేవుడు తప్పనుచు.. నీ తప్పుల తడకల వక్రపు నడకల బాటేల? సూటిగా పోవన్ యతులన్ మతులన్ ఇలవేల్పులన్ మంచిన కులమత మెంచక బలమెంచక ఏకరూపుడనై వున్న ఆ భగవంతుడొక్కడే అను...!
49.	నీ మదిన్ తట్టి పిలిచినన్ - మీ మాయపు పొరలు వీడి కాంచలేరని..మీ మనుషుల మధ్య ప్రతికాలమునకు అవతారమునెత్తితి నరుడని నన్ను అరసినా... మంచి మాటలు ఆచరించుదురన్న ఆశతో...!
50.	ఆ ఆశతో ఎత్తిన అవతారములు - నన్ దేవుడిగా జేసి బొమ్మన్ పెట్టి భజనల్ సల్పితిరేగాని నేటికి నొక్కడైనా ఆచరించిన నాడే - అన్నన్న నా జీవితమే ధన్యము కాదా?

	సీతావల్లభుండనై ప్రజారంజక పాలకుండనై, పాపభంజనుండనై, శ్రీరామచంద్రుడనై వెల్గిన.. నా వెలుగు కిరణములన్ మిమ్ములన్ ప్రదీప్తింప చేయనెంచి నే నెత్తిన అవతారమున్ ఆవలికి నెట్టి బొమ్మన్ పెట్టి పూజింప నే సహింతునే...!
52.	గొల్ల పిల్లలన్ కలసి చద్దులు తిన్న నా బాల్య క్రీడలన్..రంజింప చేసిన శ్రీ కృష్ణుండనే గాదే మీతో ఆడి, పాడి మీతో కలసి మిము నాతో కలిపి మనమంతా తరింతుమన్నా..అన్న ! మనమన్న మాట నీకేనాడైనా ఉన్నదే - బొమ్మన్ చేసి హారతులివ్వ నే నామోదింతునే...!
53.	నే నెత్తిన దశావతారముల్ - మీ దరికి జేర నాదగ్గరి దారి తెల్ప సమకట్టితినే కాని - మీ సముడిగా నన్నుండ నిత్తురే...?
54.	నను దేముడిగా చేసి నివేదనల్ చూపి - మీరారగించెడి ఆరగింపుల్గాని అహో ఇదే ఆదర్శమంచు - నరులలోని నారాయణుడ నా నోటిని నొక్కు కొందునా...!
55.	దేముండైనన్ రాముండైనన్ - పరంధాముండైనన్ కాలగతి నే నడచి కాలధర్మమునకున్ కట్టుబడి - కథలు నడిపితిని గాదే...!
56.	మీరెంతటివారో - కాలము నెదిరించ సమకట్టిన మీ జీవితాల కని అపురా విపరీత బుద్ధులంచు వాపోతి, బద్దులు కండి కాలానికి అంచు...!
57.	కడలైనన్ చెలియన్ కట్ట దాటంగ చూచునే - దాట దలిచినన్ ఆ కట్ట దానికడ్డమా కాలానికి ధర్మానికి తలవంచి బ్రతికె కాని - కడలి నుంచి నేర్చుకో ఈ ధర్మము...!
58.	కొండైనన్ ఎగిరి కోరిన చోటికి పోగలదే - ఒదిగి వున్నది కాలధర్మానికి ఒదిగి దామోదరుడైన ధరణిన అవతారంబెత్త - ధర్మంబు తప్పక కర్మంబు నడిపె...!
59.	తనయా! ముక్కంటికైనన్ - మూడో కన్ను తెరవంగ వచ్చును తెరవంగ చూడడు తేపతేపకు - అది కాలధర్మానికి కట్టుబడియే...!
60.	నరుడవై పుట్టిన నేరానికది ఏమో - ప్రకృతిని వంచించి జంతువుల చంపించి మనుషుల మరిగించి నింగిని వంచించి - నీ విజ్ఞానమదియే వింత పోకడల పోయేది...!
61.	ముందున్న ననుగానక మున్ముందు మునుముందు..ఏమున్నదంచు మునిగిపోయే బుద్ధి ఏనాటికో కాదు ఈనాటికి ఈక్షణమే నీపాప తీక్షణతవల్ల - దగ్గరవుతున్నది దగ్ధమవుదువేమో — దారేది నీకు...?
62.	కాలమా ఆపేది లేదు - అది ఆగబోదు ధర్మమా ఆపుతున్నావు అది ఈనాడు అవలంబించిన గాని - కబళింతు నెపుడో పండుతున్నది నీ పాపఫలమే అన్న...!
63.	శిష్టులను రక్షించ దుష్టులను శిక్షించ - సరికొత్త రూపొకటి మరినెత్త బోతున్న..కాంచలేదనుకొని కప్పింత లేటికి - కాలమా ఆసన్నమౌ నీకు కన్పించకున్న నీ కర్మలను కాంచగల విశ్వనాథుండనై - కోటాను కోట్ల నేత్రాల మిము అవలోకించుచున్న తరచి చూడుడు నేనెక్కడున్నానో..?

64.	మీ జన్మాంతర భాగ్యమునన్ - జన్మింతురు మీ జననీ జనకులకున్ జన్మాంతర పుణ్య సంచయమున్నన్ - పుడమిన్ మీ జన్మన్ ఇచ్చు దాతలౌదురు...!
65.	జన్మించిన మీ జన్మలకున్ - మీ మీ పూర్వ కర్మలను బట్టి కృత్యముల్ అకృత్యముల్ జీవున్ అంటి వచ్చు, బురదన్ పుట్టిన - పంకజమైనన్ శోభించున్ పరమాత్ముని పదములంటినన్...!
66.	పుణ్య పురుషుల సంజాతకుడవైనన్ - పుణ్యము చేతువేని పురుషోత్తమున్ చేరుదవంచున్ నమ్మికన్ చెప్పంగలేము - నీ నరజన్మ జాతకమేటిదో...?
67.	సారమౌ భూమి సేద్యము చేసి చక్కటి విత్తులన్ చల్లినన్ - తాలు తప్పుడు ధాన్యమేల పండును ఈనేలన్.. ఈ లీలన్ ఏల జరిగెనో - ఆ పరమాత్మునికే ఎరుక అన్యుల్ చెప్పనేర్తురా..?
68.	జన్మలకు నూరు జన్మలకున్ - మహోత్కృష్ట మైనది మానవజన్మే పూర్వ కర్మలన్ తొలగించుకొనన్ - జీవుడు కాయము నాశ్రయించునే...!
69.	పుడమిన్ పడగన్ - పూర్వపు ఆలోచనల్ మరచి పుణ్యము నరయక భవమాయలన్ బడి - పాపపు కర్మముల పడిపోవుదురు అజ్ఞానులై...!
70.	మాతృ గర్భమున్ మహా జ్ఞానియై - విరజిల్లెడి ప్రాణి జనించి జగతిపై పడ కెవ్వున రోదించున్ తన జ్ఞానమున్ - తల్లి గర్భమున విడచి ధరణిన పడినందుకే...!
71.	ముదమున మాత తన క్షీరంబుకై రోదించె - పసివాడంచు రొమ్ములకున్ హత్తు కొంచు మాయపు తెరల వీడగ లేకన్ మరుగున పడిన జ్ఞానమునకై రోదించే పసికందంచు కాంచదు ఏ తల్లిన్...!
72.	మాయన్ బడి మాతృ స్తన్యమున్ మరిగి ఆత్మ తత్వమున్ విస్మరించగ..విస్తరించు మాతా, పిత, సోదర బాంధవ్యముల్ బందీఖానలు కాగా..తన ఆత్మ తత్వము నిజతత్వము మరచి అవుదురు దూరంబు సత్, చిత్, ఆనందవాహినులకు అజ్ఞాన ఊబినన్ కూరుకు పోవుదురు...!
73.	చతుర్విధ పురుషార్ధములన్ ఉత్తమమైన మోక్షగుణంబులన్ ఉపేక్షన్ చేసి..దేహాశ్రిత పునర్జన్మల దాయకంబైన ధర్మార్థ కామముల్ స్థిరమని నమ్మి దేహమే తానంచు మోహమే తత్వంబంచు భ్రమలన్ దైహిక వాంఛోప శమనార్ధము కామం, తత్ కామోప శమనార్ధం ఆలు బిడ్డల ఆశ్రయించ సంసారమున్ అర్థర్థాన పరుడై వ్యర్థంబుగా జీవితాలన్ వెళ్ళన్ దీతురే...!
74.	ఏనాటికో, ఏ ఏటికో, నూటికి.. కోటికి ఒక్కరు మాత్రమే పూర్వకర్మ పరిపాకంబునన్ ధనలుబ్ధులు గాకున్నన్ ధర్మార్ధచరణ తత్పరులుగా భాసించినన్ తత్ ధర్మాచరణ నిమిత్త మాత్రం కర్మకాండల మునిగిన ఆ పురుషోత్తముడు రక్షించ సమకట్టడా..?
75.	అజ్ఞానాంధకారతన్ కర్తృత్వ అహంకారమునన్ - పునః పుణ్య సముపార్జన తత్పరులౌచు మరో ఉత్తమ జన్మకైనా జననార్హులు కాగలరేమో..కానిండు ఈ భవ బంధాలను తెంచు ముక్తులు కాలేరు...!

	పునః ప్రకాశ జ్యోతిన్ గన - నను నిత్యము సాధన చేయుడీ....!
77.	సృష్టి, స్థితి, సంహార, తిరోధాన, అనుగ్రహంబుల - ఆ పరమేశుని పంచ కృత్యముల్ సృష్టి, స్థితి, లయలన్ ఆ పరాత్పరుడు - తనను తాను విభజించుకొని త్రిమూర్తులై....!
78.	లయాంతరంబున జరుపంబడు తిరోధానానుగ్రహంబులకై..ఏకాత్ముడై, ఏకమూర్తియై విరాజిల్లు ఆ విశ్వమూర్తి తానై పరాత్పరుడు ఆ పరమునకు తప్ప పరులకు - అనుగ్రహ మివ్వనేరడు సుమ్మీ....!
79.	ఆ పరమేశు సృష్టిన్ మాయా బాధితమౌ - జీవ జలంబుల్ అజ్ఞాన భూయిష్టంబులై అధోగతిన్ పడనీక తొలుతన్ - ధర్మమున్ వేదముగ చేసి వెల్లులన్ పంచెన్....!
80.	ఆ వేదంబైన ఏ మేధానిధి - అధ్యయనం చేసి సయోధ్యుల్ కాలేకున్నన్ వారి నిమిత్తంబున్ తత్సార ఉపనిషత్తుల్ - భగవంతుడు కరుణామూర్తియై రచింపజేసెన్....!
81.	ఈ అవగాహనంబు మోక్షార్థంబ ఆత్మజ్ఞానానుభవంబు అందగలేని..నీరసపరులకున్.. ప్రత్యక్ష నిమిత్తము దృశ్యమానమున్ తమ దివ్య చరణాలన్ ఆశ్రితులన్ చేయ - బ్రహ్మ విద్యా నిష్ణలన్ తీర్చి దిద్దుటకున్ త్రిమూర్తులైన బ్రహ్మ, విష్ణు, మహేశ్వరులు ఏకాత్ముడై నిలిచి సిద్ధిప్రదాతయై ఆశ్రిత జనరక్షకుడై సద్గురువై ఆ దత్తాత్రేయునిగ అవతరించి తత్వబోధన చేసెన్....!
82.	సాయినాథున్ సచ్చిదానందమూర్తిన్ - సచ్చరిత్రల పాలసముద్రములై అపారపారమై గంభీరమై మధుర రసతరంగిణి తరంగంబులై మీ జీవనములకున్ పరితాపము తీర్చ పరమ పదము నందగ నేర్తురే....!
83.	గీతామృత సారముల్.. మీ జీవన శీత తాపాలను ఈ సాయిసాగర క్షీరాంబుధిన ఏ రవ్వంత సంచరించిన ఆవేదనలకున్ దూరమౌదురు కదే స్నాతులు కండి - తమ అలసటలనుండి సేదతీరి పొండి....!
84.	ఎవరు ఈ పాలకడలిన్ స్నాతులవుదురో - జడత్వమున్ వీడి సత్య చైతన్యులై..అమృత కలశాంబుధి శోధనల్ చేతురో - సద్గురువు కృపన్ భక్తి జ్ఞానమున్ పొంది మణిమాణిక్యముల్ అవుదురు మరు జన్మలేకుండగన్...!
85.	ఈ సాయిరామ నామ పీయూషాబ్ధి పానముల్ చేయ..సాయిరాముని లీలన్ దివ్య ప్రబోధనల్ కృష్ణగీతికలా సుందర తర తరంగ శ్రేణి శిఖరాలలో - తడిసి భక్తి పారవశ్యులు అవుదురు కదా....!
86.	ఈ సచ్చరితమున్ గీతానామామృత పానముల్ - సతతము సేయగన్ దుచ్చరితలు తొలగంగబోవునే పొర్లి, పొర్లి పొరలి ఏడ్చినన్ వచ్చునా ఈ అదృష్టమున్ పానము చేయుడీ నాభక్తుల్ పునీతులు కండి రండి...!
87.	బ్రహ్మైక్యజ్ఞాన అష్టాంగ యోగ ప్రావీణ్యులై - సంతృప్తుల్ గాగ భయంబుల్, బాధల్, కష్ట నష్టముల్, దుఃఖ దురితంబులు, ఆశ కోశంబులు, అజ్ఞాన పాశంబులన్ వీడి అనంతాంబోధిన ఆనంద మూర్తులై తేట తెలుగు గీతికల తేలియాడరే...!
88.	ముద్దర సుద్దిగ మున్ముందుగ - ముద్దు ముద్దుగ మీ ముందుంచితి అనంతమైన విజ్ఞాన వీచికలు - ఏ కోటికి నూటికి గ్రోలి తరించ నేర్తురో...!
89.	కరి మింగిన వెలగపండు రీతిన్ - ఏ విజ్ఞానపు పండిచ్చిన ఆ కరిణిన్ మింగేదరేమో కర్ములై బ్రహ్మోపదేశంబు

90.	దిక్కున్ లేని వారంచు ఈ దిక్కున్ చెప్పితి - అక్కుంపక్షివని ఆనాడే తెలిసివుండినన్ చెప్పన్ హరియించు కొందువు హరియంచు నా పంచకు ఒత్తువో, - పంచితి మీరు పరులని ఎంచక పంచతత్వ జ్ఞానముల్...!

(౮) (14-11; డెబ్బైఏడవ రోజు)

91.	యుగ యుగంబులనుండి జగజ్జగములు వెలిగించు జగజ్జ్యోతుల్..ఆ జగన్నాథుడు అజ్ఞానమున మగ్గుతున్న నరులన్ జ్ఞానులన్ చేయుటకై సత్పురుషుల్ ఇహ, పర సౌఖ్యముల్ వీడి సకల జన సుఖినోభవంతు అన అవతరింతురే యుగములకు...!
92.	మీ దారుల్ అతిక్లిష్ట తరముల్ - సంకట సంకీర్ణదారు కోరలు జాచు కంటకంబులై మాయామోహములై కాళ్ళన్ గుచ్చ చీకటి తెరలు కమ్మగ - ఆ ముకుందుని ఏల చేరరో ?
93.	ఏకాంతమందున - ఏకాంతరవములను కనక ఒక్క క్షణము ఏకాంత మొచ్చెనేని - శ్రీకాంతుని కను జ్ఞాన నేత్ర మిప్పారంగన్...!
94.	ఏకాంతరవములు పట్టగనేటికి - పట్టుబట్టి నీ క్రమ్మిన మాయలు మట్టుపెట్టంగ నీ హృదయాంతర మందున శ్రీరంగని దర్శించు - నీ మదియే పాండురంగ క్షేత్రముగాగ...!
95.	నీ క్షేమం కోరి నీకై - నీ హృదయాంతర క్షేత్రంబునే క్షీరసాగర శయనమంచు - శయనించెద ఆ శేషశాయినై..!
96.	నీ హృదయ క్షేత్రము దున్ని - మాయను మట్టుబెట్టి నారాయణ బీజము చల్లగ సంసిద్ధతన్ చేసిన నాడే - నీ క్షేత్రము సుక్షేత్రమై వెలయగన్...!
97.	సద్గుణ సుబీజములు - ఇంటింటికి పంచన్ ఎంచన్ పదిమంది మంచిన్ సుక్షేత్ర సుఫల ధాతవు - ఔదువు గాదే...!
98.	తెలియంగలవా నీ మానవ దేహమందే - మున్నూరు అరువది క్షేత్రములు కలవని ..ప్రతినాడికి అణిమాది సిద్దులన్ పండించగల సుక్షేత్రముల్ సుజ్ఞానమున్ కనుగొన బహు సుందర రూపతరములై — నందనందన అనురాగ భవతరణ తరంగములు - దాటింపన్ ఆ దామోదరున్ జేర్చుదారులా...!
99.	నీ ఆత్మకున్ అంటంగ లేవు నీ కర్మఫలముల్ - నీ కాయము కష్టపడునే కాని నీ మానవ దేహ క్షేత్రమునకున్ క్షేత్రజ్ఞుడై ఆత్మ వెలయుంగాదే...!
100.	సుందర నవతరంగ సంగీత ఝురి - ఆ మధురాపతిన్ తలవ మృదుతరంగ తరంగ పిలుపులై నా పిల్లన్ గ్రోవి నీ హృది రవళింప చేయ - నందార్చితుడు ఆనందమూర్తియై....!
101.	నీ ఆత్మన్ పరమాత్మన్ సంధించు - పరబ్రహ్మ యోగమే ఇది వింటే పరతత్వ విధుల్ పరిపరి పలురకముల్ - చెప్పగ పదిదారుల్ పడగనేల....!
102.	నీ మనసున వేసిన పంచ వేదముల తత్వము - నిలుచుట కంటె నవదారులున్ దొంగలై పరుగిడి పోవు క్షణముల్ అధికమా - అనుక్షణముల్ వచ్చు పరిపరి విధుల్ కంటె...!

103.	ఒక్కొక్క క్షేత్రమందు ఆ దేవుడు - ఆ క్షేత్ర పగిది వరముల నిచ్చున్..నీ హృదయారవింద సుక్షేత్రమందున్ - గోవిందపదారవిందముల చెంతన్ పునీతులై చేరగ కోరెదవేని నీ హృదయ క్షేత్రము సుక్షేత్రంబై — నీ ఆత్మ శ్రీకృష్ణ పరమాత్మన్ ప్రత్యక్షము చేయును...!
104.	నీ ఫలాపేక్షలు ఏ రకమో ఆత్మ అనుసంధాన యోగముల్, అణిమాది సిద్ధుల్, యోగాభ్యాసముల్, జపతపమ్ముల్, యజ్ఞయాగాది క్రతువుల్, సంకీర్తన భజనల్, ఏరీతి నీవు కోరెదవో ఆ రీతినైన సత్ఫలితముల నిచ్చు ఆ క్షణమందే నీ ఆత్మ ఆ పరమాత్మయై...!
105.	నీ జన్మ ఫలదాత ఆ పరమాత్మన్ - అనుసంధానించగ ప్రతిక్షణమున్ నీవా పరమాత్మయై భువిన్ నిల్చుటేగాక పద నలుగురి - మూర్ఖుల మనసు రంజిల్లజేయ రజనీ కాంతుడవుదువు...!
106.	కానిన్ కను జ్ఞాననేత్రమున ఆ శ్రీకాంతుని - కన్నన్ కోరికల్ వెర్రితలలైన యోగముల్ భోగముల్ అష్టసిద్ధుల్ ఏది కోరినన్ బ్రహ్మన్ చెందగలేవు - పరిపక్వత నందగ లేవు....!
107.	నీ మాయపు తెరలు చీల్చి - పది జన్మలకొక్కపరియైనన్ తరింప తరుణం వచ్చెనని..ఆ పరమాత్మన్ తలచి తరించితివేని నీవు తరించుటే గాక తర తరముల వారిన్ తరింప చేయగలవు...!
108.	కనకన్ కను కను కనువిప్పును కను కను - నీ హృదయాంతర క్షేత్రమందున మాయా విషయవాంఛలన్ వేయు విషవాసనల కలుపు మొక్కలన్ అంటగనీక మర్దించితివేని - నీ మానసమందు ఆ మాధవుడు సఫలత సుఫల బీజములన్ నాటగ నాడే వొచ్చున్....!
109.	క్షేత్రము లేటికి - ముక్కోటి దేవతలేటికి ముముక్షుండవై కాంచిన నీ దేహము లోపల లేవా - పునీత కాశీ మణికర్ణికా ఘట్టముల్....!
110.	పునీతుడ కాగలవన్న భావంబున - నాడినాడికిన్ నానా వేదములు పలుకు నాదబ్రహ్మవై..నీ నవ నాడుల్ నవ నాదములై రక్తిన్ భక్తిన్ ఆత్మ జ్యోతిన్ వెలిగించు ఆ జీవాత్మ పరమాత్మయై పరిభ్రమించున్....!
111.	నీకై కోరికలుడిగిన నాడే - ఆ కోరికల్ నీ కరచేతన్ వచ్చున్ అష్టసిద్ధులై ఫలసిద్ధి ప్రదాతవైనన్ పదిమందికి పంచిననాడే - అర్హుండవుదువు నాదగు బ్రహ్మ నాదాను సంధానుండవై....!

(6) (15-11; డెబ్బైఎనిమిదవ రోజు)

112.	క్షేత్రములెన్ని తిరిగినన్ మానసము సుక్షేత్రమగునే — సురుచిర సుందర సుమనోహర మోహన మూర్తిన్ ముదమున మానసమందు నిల్పన్ లేక క్షేమంబౌనని — క్షేత్రములు తిరగ క్షామంబె కదా, క్షేమంబు కాదు....!
113.	నేనెన్ని సార్లు ఎన్ని రీతుల సద్బోధనల్ చేసితి - శిలలకు మొక్కుతున్ కలలకు లొంగుతున్ కనిపించిన యతుల కాళ్ళ మొక్కుతున్ - నన్ కన అన్వేషింతువే అజ్ఞతన్....!
114.	అనామకుండ గుణరూపములు లేనివాడ అంచు నాకై అన్వేషింతువే అనుక్షణమున్ రూపములేని నారూపమెట్లు నీ మనసున అద్దున్ దిద్దున్ పరిపూర్ణతన్ జ్ఞానమా పండగలేదు నిండెనా మనసు ఆ నిరంజనునిపై....!
115.	రూపములేని వాడ - రూపెత్తితి నీ గోడున్ వినగన్ అడ్డొచ్చు అడ్డగాడిదల - కాళ్ళన్ మొక్క కన్పించునే ఆ భగవంతుడు...?

116.	అర్థదారులన్ పోనేల - అడిగినన్ అడుగడుగున కాన్పింతు అత్యంత ఆత్మీయుడనై - నన్ అన్వేషింప పరులన్ నమ్మ నే....కాన్పింతునే.. ?
117.	కాన్పించెదన్ కాని నీ మనసు - పరిపూర్ణతన్ నిండిన అడుగడున నాదు అడుగులే నర్తించు నర్తించిన నా పదములు - నిలిపితి పర్తీ పురీశ్వరుండనై....!
118.	అన్ని జీవులయందు నను గనుము - నాయందున్ లేవే సర్వజీవులన్ నా లీలా మానుష లీలలన్ కాంచగ కదులుము దర్శించన్ కలియుగ వైకుంఠంబె గదా నా ద్వారక....!
119.	కామధేనువునై నీ వాకిట ముందు నిలిచినన్ - కన్నుల కాంచగ లేక ఒట్టిపోయిన గిత్తల కాళ్ళట్టిన నిచ్చునే కడుపు నిండా క్షీరధారలన్ - పాలించెద సాయిమాతనై శరణన్న విజ్ఞతన్....!
120.	కాలంబన అర్థము తెలియక - కాలదన్నుదురు ఏ వేళలన్ కన్నుల ముందర కాంచెడి సత్యమున్ - కలలన్న భ్రాంతిని నువు కనుగొను నాటికి....!
121.	కరిగిన కాలమున్ కని విభ్రాంతి నందన్..నిల్చు విచారించు క్షణమైనన్ మిగులు మిగులునే కన్నుల ముందరన్ నీ కర్మం కరగక నిలచిన - కరిగించుట కొచ్చితి మరొక జన్మంబున....!
122.	చిత్రంబైన ఈ ప్రపంచంబునన్ - చిత్తము పోవు బహు విచిత్ర రీతులన్ నాటక రంగంబై నీకిచ్చిన పాత్రలన్ - అపాత్ర చేయక నటించి నను తెలియుటయే ధర్మము సుమ్మీ...!
123.	ఏ రంగులు పూసుకొన్న..ఆ రంగున నటింతువు భవ భంగుల జీవిత పొంగులను కని పాత్రన్ మించి పొంగుదువేని అపాత్ర దాన మిచ్చితి నంచు నన్నెంచకు సుమ్మీ...!
124.	క్షణికమా జీవితముల్ - అక్షయమా నీ అధర్మ అవహేళన సందేహముల్ అడుగడుగున నిను ముంచ - అడుగు అడుగడుగన్ నీ వెంచ నీ జీవితపు పరిధి ఎంచు...!
125.	కాలము నెంచి కనుము - మహా మహుల్ కట్టంబడిరి కాల ధర్మంబుకే...!
126.	మింటిన్ వెలుగు ఆ రవి లోక లోకంబులన్ వేడి వాడి..కిరణంబులు పంచ కాలమునెంచి కాల కాలంబుల క్షణమైనన్ జాగు చేయక కాంతుల్ పంచె జగతిన్ - కమలాకాంతున్ కను కాలపు విలువన్ జాగృతి చేసే జగములన్ ఏ క్షణము జాగు చేసెనే...!
127.	అమావాస్య పౌర్ణిమల్ - మాసమునకు వచ్చు కాలం కట్టుబడియే కడలి చెలియకట్ట - దాటదు కాలంబునకు కట్టుబడియే...!
128.	కదిలించినన్ కంచికి చేరిన కథలెన్నో - కాలంబు నొంది కలిగెను కదా కాలపు విలువ తెలియని ఓ అజ్ఞాన నిధి - నీవేనాడు కాంతువు పది జన్మలెత్తినన్...!
129.	కాలము ముంచుకు రాగా - కనలేదని కమలాకాంతున్ కన్నుల నీరు నింపిన కరుణామూర్తినైన నే కదలి - కడలి తరంగమై వచ్చిన జన్మలు మీకై సుమా...!
130.	కాలజ్ఞానము అందగలేక - అజ్ఞానతన్ కాలచక్రము క్రింద నలుగుతు పుట్టుచు చచ్చుచు చచ్చి పుట్టుచున్ - జన్మల జాగృతిలేక జాగున్ చేసితివి...!

131.	జాగున్ నీవు చేసినన్ - జాగృతి నే చేయనంచున్ నా పాలంబడి ఏల ఏడ్చెదవు నేనా సృష్టికర్తనే - నీకై ఈ లీలన్ చెప్ప ఎన్ని జన్మలెత్తెదన్..!
132.	గృహమేధివైన నీ మేదకున్ - గురుతర బాధ్యతల్ నడిపించ క్షణమైన తీరిక లేక చత్తువే జగములన్ జగజగములన్ - చైతన్యం చేయ చేతనా మూర్తిన్ నాకు క్షణమైనా తీరునే..?
133.	అజ్ఞానివై నామొర ఆలించలేదు పాలించలేదని - ఏడ్చెదవేల ఆలించలేదని ఆక్షేపణ చేసినన్ జగజ్జగముల సంక్షేమంబు గాంచు లక్ష్మీపతిన్ - జగమున పుట్టిన ప్రతి జీవికిన్ నా క్షణముల్ హరియించి ఏ పగిదిన్ నీ పగిది అలోచించి చెప్ప నేర్తునే ?
134.	లక్షల నీతుల్ నే చెప్పితి - అక్షర లక్షలుగల క్షణమైన ఈ క్షణంబుల్ అలక్ష్యం చేసితివేని - అల్లాడెదవు ఆలో లక్ష్మణా అనుచు...!
135.	లక్షల విలువ చేసెడి - అక్షర లక్షల విజ్ఞానమునన్ నే చెప్పితి ఈ గీతను చెప్పెద కొన్నినాళ్ళు కాలమునకు కట్టుబడియే..!
136.	చెప్పెద కథల నెన్నైనన్ - కంచికి చేరెడివి, కంచన్ మింగెదవి కాలమున రాలెడివి - కథలు కథలు చెప్పుదున్....!
137.	కాలంబులు కాలకాలంబులు కదలి పోవున్ - జన్మంబులు జన్మ జన్మంబులు వచ్చి పోవున్..వచ్చుచు.. పోవుచు వచ్చిన కాలమే వచ్చి నొచ్చునేగాని అవునే నీకు జ్ఞానోదయంబు యుగయుగంబుల కాలమిచ్చినన్...?
138.	కనుకన్ కాలంబునకు కట్టంబడి - నే చెప్పిన గీతారహస్యముల్ క్షణమైనన్ జాగున్ చేయక ఆలకించినన్ నీ క్షణములు అమృతమై - ఈ జగతి నిల్చున్....!
139.	మున్ముందున్ జగతిన్ జాగృతిన్ జేతు - చేయించు కరదీపికలై ఈ చైతన్యమూర్తి చేతనల జగతి పాటించు, నీవు పాలించు - కాలము కరగక ముందే....!
140.	కదులుము కదిలించుము - కరుగు కాలమున కడునాళ్ళుండంబోరు చిరంజీవులై చివరికి కీర్తి కాంతులు వెదజల్లెడు కరదీపికలై కదలి రండు కాంతున్ నవద్వారక శిరిడీ నిలయమున....!

ॐ ॐ ॐ